

Εἶναι τὸ μέσο τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ ἡ Ἐκκλησία προβάλλει τὸ σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ σὰν ἠθικὴ ἐνίσχυση γιὰ τὴ συνέχιση τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα τῶν χριστιανῶν.

(8) Τετάρτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν.

(9) Πέμπτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν.

Ὅλες αὐτὲς τὶς ἐβδομάδες τῆς Σαρακοστῆς, κάθε Παρασκευὴ βράδυ, ψάλλεται κατανυκτικὰ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου («Χαιρετισμοί»). Ἐξὶ «οἶκοι» κάθε Παρασκευῇ, καὶ τὴν πέμπτῃ Παρασκευῇ καὶ οἱ εἴκοσι τέσσερις «χαιρετισμοί» μαζί.

(10) Κυριακὴ τῶν Βαΐων.

Αὕτῃ τῇ μέρᾳ ἡ Ἐκκλησία θυμᾶται τὴ θριαμβευτικὴ εἴσοδο τοῦ Χριστοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα, ὅταν τὰ πλήθη ἔσειαν ἐνθουσιασμένα τὰ «βάγια», κλαδιὰ τῆς φοινικιάς. Τὴν παραμονὴ ἡ Ἐκκλησία θυμᾶται τὴν ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ Σάββατο αὐτὸ χαρακτηρίζεται σὰ Σάββατο τοῦ Λαζάρου.

Ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα. Εἶναι ὁ κύκλος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἀπὸ τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νὰ παρακολουθήσουμε μὲ συντριβὴ καὶ κατάνυξη τὰ πάθη ποὺ ὑπέφερε γιὰ μᾶς ὁ Χριστός.

Σὲ κάθε ἡμέρα τῆς Μ. Ἑβδομάδας, παρακολουθοῦμε καὶ ἀπὸ ἓνα δραματικὸ περιστατικόν.

Μεγάλῃ Δευτέρᾳ. Θυμόμαστε τὴν περίπτωσι τοῦ Ἰωσήφ, ποὺ ἦταν γεμάτος καλοσύνη καὶ τὸν πούλησαν τ' ἀδέρφια του. Τὸν παραλληλίζει ἡ Ἐκκλησία μας μὲ τὸ Χριστό.

Μεγάλῃ Τρίτῃ. Θυμόμαστε τὴν ἀμαρτωλὴ γυναῖκα ποὺ ῥθε συντετριμμένη καὶ ἄλειψε τὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ μὲ μύρα καὶ μὲ δάκρυα. Ἀκοῦμε τὸ ὠραῖο ποίημα τῆς Κασσιανῆς, ποὺ ψάλλεται τὸ βράδυ: «*Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή . . .*».

Μεγάλῃ Τετάρτῃ. Ἡ ἡμέρα τῆς προδοσίας τοῦ Ἰούδα.

Μεγάλῃ Πέμπτῃ. Ἡμέρα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου. Τὸ βράδυ στὴν Ἀκολουθία διαβάζονται τὰ «δώδεκα Εὐαγγέλια», δώδεκα περικοπὲς δηλαδὴ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ποὺ διηγοῦνται παράλληλα τὸ θεῖο πάθος.